

עפ"ג 10564/12/18 - מדינת ישראל נגד חמזה עווד אללה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 10564-12-18

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר
המערערת

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיב

חמזה עווד אללה
ע"י ב"כ עו"ד איליא תיאודורי

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט מרדכי כדורי) מיום 22.10.18 בת"פ

35180-03-18.

כללי

1. המשיב הורשע על יסוד הודאתו, שלא במסגרת הסדר טיעון, בהתפרעות, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ותקיפה הגורמת חבלה ממשית. על המשיב נגזרו העונשים הבאים: 5 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי על עבירה של תקיפת שוטר, קנס בסך 1,500 ₪ ופיצוי לנפגע העבירה בסך 1,000 ₪. הערעור מופנה כנגד קולת העונש.

2. **ואלה המעשים:** ביום 15.12.17 בשעה 12:30 לאחר, לאחר תפילות יום השישי בהר הבית, החלה תהלוכה של כ- 300 מתפללים מהר הבית לכיוון שער שכם. בהגעת התהלוכה לצומת ההוספיס החלה במקום התפרעות שכללה צעקות, דחיפות של שוטרים והנפת דגלי הרשות הפלסטינית. לאחר ששוטרים פיזרו את ההתפרעות ונתרו במקום 40-50 מתקהלים, הרים המשיב רשת ברזל לכיסוי ביוב וזרק אותה לעבר השוטרים ממרחק של 3-6 מטרים. הרשת פגעה בכתפו של אחד השוטרים וגרמה לו מכה יבשה, אדמומיות ושפשוף.

טענות הצדדים

3. המערערת עותרת להחמרת עונשו של המשיב באופן שיהלום את חומרת העבירות בהן הורשע. המערערת טוענת כי מתחם העונש הנוהג בעבירות דן הינו גבוה מזה שנקבע בפסיקה אליה הפנה בית משפט קמא בגזר הדין. לעמדת המערערת, עבירות תקיפת שוטרים המבוצעות על רקע אידאולוגי, ובפרט במסגרת של התפרעות, הן בעלות חומרה גבוהה, שכן הן מבטאות זלזול עמוק בשלטון החוק החורג מעבר לפגיעה בנציגיו והן קוראות תיגר על מדינת ישראל. עבירות אלה הנעשות בהר הבית הן בעלות חומרה יתירה, נפיצות גבוהה ופוטנציאל נזק רב יותר. בנוסף, המשיב זרק חפץ כבד ומאסיבי, מכסה של ביוב, השוקל כמה קילוגרמים וכבד בהרבה מאבן ולפיכך גם פוטנציאל הנזק שלו רב

יותר. אך בנס לא נגרם נזק כבד יותר. המשיב זרק את המכסה ממרחק של מטרים בודדים, תוך שהיה ברור לו שיפגע בשוטר והוא עשה זאת כשהשוטר עמד לנגד עיניו, בשונה מנאשם שיידה אבנים ממרחק לכיוון הכללי של השוטרים. לפיכך, מעשיו אינם רק הפגנה אלימה, אלא תקיפה מכוונת שנעשתה במסגרת הפגנה אלימה. עוד נטען כי העובדה שהמשיב ביצע מעשיו כפעולה ספונטנית אינה מקלה מחומרתם, שכן היא מלמדת על מסוכנותו. עוד נטען כי גם ההתפרעות בה השתתף המשיב במקרה דנן מנתה מאות משתתפים לאחר תפילות יום השישי בהר הבית, ולפיכך, הנפיצות של מעשיו של המשיב הנה חמורה יותר. אין להמעיט ברגישותו של הר הבית, בהיותו המקום הנפיץ ביותר במדינת ישראל ואולי אף במזרח התיכון כולו, ובכך שהעבירות נעשו בזמן רגיש, לאחר תפילות יום השישי, מועד בו נוטות הרוחות לא פעם להתלהט ולהתפרעויות המתחילות בזמן זה פוטנציאל להבעיר את האזור כולו ואף לגרור את המדינה לסבב אלימות מחודש. הודגש כי המתחם הראוי בסוג עבירות זה, על פי הפסיקה, הינו 12 עד 30 חודשי מאסר כאשר, כאמור, הנסיבות בענייננו הן לחומרה, כמפורט לעיל, ועל כן המתחם הראוי הנו החל מ - 18 חודשי מאסר, זאת לאור סוג ההתפרעות וסוג התקיפה. בית משפט קמא סירב לאפשר קבלת הדיסק המתאר את ההתפרעות התמונה הוגשה (ת/11) על אף שאין שאין בכך אלא המחשה ולא הוספת ראיות נוספות מעבר לכתב האישום.

הסנגור השיב כי יש לדחות הערעור. בית משפט קמא שקל את כל השיקולים, האירוע היה ספונטני, מדובר באירוע יום שישי כאשר יש אלפי מתפללים ובאירוע היו מאות בודדות, המשיב אמר כי מעשיו נעשה בטיפשות, וכפי שנקבע על ידי בית משפט קמא. מדובר באירוע ספונטני, מעשה שאינו חמור כמו זריקת אבן, המשיב הודה בכתב האישום כמות שהוא. התסקיר מדבר על חרטה וקבלת אחריות, המשיב היה כבן 20, משפחתו נורמטיבית, התסקיר מצביע על תפקוד תקין והמליץ על מאסר בעבודות שירות ולא על מאסר בפועל. בית משפט קמא נסמך על פסיקה והוגשו החלטות שנטען כי הן עוסקות באירועים חמורים יותר והעונשים שהוטלו באותם מקרים הם כפי שהוטל על המשיב. הנזק היה מינורי, ולא היה לו חלק פעיל בהתפרעות. וכן, אין מקום לטענה בדבר "עיגול מתכת" המחובר לרשת הברזל, כאשר דבר זה לא מופיע בכתב האישום. בנוסף, אין בסיס לטיעון שמדובר באירוע על רקע אידיאולוגי. מכל אלה יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המשיב עולה כי הינו בן 21 שנים, רווק, מתגורר עם הוריו, עובד מזה כשנתיים כנהג משאית בחברה שבבעלות אחיו, ללא הרשעות קודמות. הוא לקח אחריות על ביצוע העבירה, אך התקשה לבחון את התנהגותו האלימה ולבחון אלטרנטיבות להתנהגותו. כמו כן, הוא מתקשה לבחון את השלכות מעשיו. הומלץ על עונש מאסר בעבודות שירות כעונש חינוכי ועונש מותנה.

דין

5. לזכות המשיב עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים, הבעת חרטה, גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות והעדר הרשעות קודמות. אולם, באירועים ממין אלה, נאשמים רבים עברם נקי, הם צעירים, חלקם אף קטינים, שהודו במיוחס להם וחסכו זמן שיפוטי יקר, כפי שהיה בענייננו. מנגד, מדובר באירועים בהם מותקפים שוטרים אך בשל מילוי תפקידם כדין. במקרה דנן, המעשים שביצע המשיב הינם חמורים. ההתפרעות בה השתתף המשיב התרחשה לאחר תפילות יום השישי בהר הבית ונעה מההר לכיוון שער שכם. מדובר במקום וזמן רגישים ביותר, ולאירועים מן הסוג הזה יש השלכות מרחיקות לכת לא רק על העיר ירושלים, אלא גם

על רמת הביטחון והסדר הציבורי. ההתקהלות הפכה אלימה, ואין להתעלם מכך. ההתקהלות פוזרה רק לאחר התערבות שוטרים שנכחו במקום. המשיב בחר להישאר במקום, עם 40-50 מתקהלים נוספים שסירבו להתפזר ולעזוב, ואז השליך את רשת הביוב לעבר השוטר ממרחק קצר ופגע בו. האינטרס הציבורי מחייב ששוטרים יוכלו למלא תפקידם ללא מורא ופחד. מדיניות ענישה מכבידה ומרתיעה בגין אלימות כנגד שוטרים משרתת אינטרס זה ועל כן היא ראויה (ר': ע"פ 5214/13 סירחאן נ' מדינת ישראל (2013); ע"פ 9878/09 מדינת ישראל נ' רמי מוסא (2010)).

יתכן שהעונש מאסר שהוטל על המשיב הנו קל בנסיבות העניין, אולם לא באופן המצדיק התערבות ערכאת הערעור. יחד עם זאת, יש מקום להתערב בקנס ולהעמידו על סך 5,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד 30/3/19.

ניתן היום, א' אדר א' תשע"ט, 06 פברואר 2019, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד